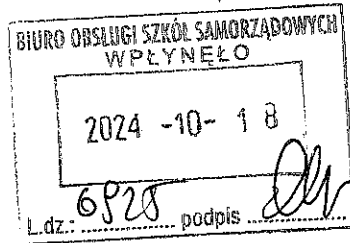

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

Szczecin, 16 października 2024 r.

P-1.4131.271.2024.AA

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609, poz. 721)

stwierdzam nieważność

§6 uchwały Nr V/34/2024 Rady Miejskiej w Choszcznie z dnia 17 września 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Nr 1 oraz Żłobku Nr 2 w Choszcznie, wysokości dodatkowej opłaty za wydłużony wymiar opieki oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie w zakresie wyrazów: „i wchodzi w życie z dniem 1 października 2024 r.”.

Uzasadnienie

W dniu 17 września 2024 r. Rada Miejska w Choszcznie podjęła uchwałę Nr V/34/2024 w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Nr 1 oraz Żłobku Nr 2 w Choszcznie, wysokości dodatkowej opłaty za wydłużony wymiar opieki oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 20 września 2024 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. uchwały stanowi art. 58 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3¹, zgodnie z którym wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3, za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez jednostki samorządu terytorialnego albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez jednostki samorządu terytorialnego oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie ustalają, w drodze uchwały, odpowiednio rada gminy, rada powiatu lub sejmik województwa.

Wobec brzmienia cytowanego unormowania nie budzi wątpliwości organu nadzoru kompetencja Rady Miejskiej w Choszcznie do podjęcia aktu w przedmiocie ustalenia wysokości opłat za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Choszczno, jak również ustalenia maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie dziecka w tej placówce. Merytoryczne postanowienia zawarte w uchwale Nr V/34/2024 mieszczą się w granicach ustawowego upoważnienia wynikającego z przywołanej wyżej regulacji ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Stwierdzić jednak należy, że postanowienie §6 tej uchwały, w myśl

¹ Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 z późn. zm.).

którego wchodzi ona w życie w dniu 1 października 2024 r. w sposób istotny narusza art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych².

Uchwała w przedmiocie ustalenia wysokości opłat za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez jednostkę samorządu terytorialnego oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie w takim żłobku jest aktem prawa miejscowego, co Rada Miejska w Choszczynie uwzględniła w §6, postanawiając o jej ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego. Jednak, podejmując ten akt w dniu 17 września 2024 r. Rada nie wzięła pod uwagę, wynikających z przepisów prawa, zasad dotyczących terminów obowiązywania aktów prawa miejscowego. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych *akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy*. Od tak ustalonej reguły, prawodawca wprowadza wyjątki, w tym, w art. 4 ust. 2 stanowi, że: *W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym*.

Z treści art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych wynika więc, że wprowadza on domyślną datę wejścia w życie aktu normatywnego i pełni funkcję zabezpieczenia obrotu prawnego przed sytuacjami, w których akt prawny nie zawierałby przepisu o tym, kiedy wchodzi w życie oraz zawiera zasadę, w myśl której data wejścia w życie danego aktu powinna być tak wyznaczona, by pomiędzy ogłoszeniem danego aktu, a jego wejściem w życie miało przynajmniej 14 dni. Zwrócić należy uwagę, że obowiązek ustanowienia odpowiedniego *vacatio legis* ma na celu zachowanie bezpieczeństwa prawnego, pewności obrotu prawnego, poszanowanie praw nabytych czy ochronę zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, których źródłem jest zasada demokratycznego państwa prawnego wyrażona w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej³. Obowiązek zachowania odpowiedniego *vacatio legis* ma umożliwić nie tylko zaznajomienie się z nowym prawem, ale również dokonanie odpowiednich działań adaptacyjnych, w tym także chroniących adresata normy przed pogorszeniem jego sytuacji⁴.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawionym w wyroku z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Go 534/19, zgodnie z którym *vacatio legis* – a więc okres pomiędzy dniem ogłoszenia aktu prawnego a dniem jego wejścia w życie – powinno być określone w taki sposób, aby zapewnić adresatowi normy prawnej odpowiednią ilość czasu na zapoznanie się z treścią nowych regulacji i podjęcie działania, które umożliwi przystosowanie się do nich. W każdym przypadku długość *vacatio legis* musi być dostosowana do treści ustanowionej regulacji oraz możliwości pokierowania swoimi sprawami przez jej adresatów. Podobnie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., sygn. akt K 27/02, stwierdzając,

² Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

³ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

⁴ Por. orzeczenie TK z dnia 3 października 2001r., K 27/01, OTK 2001 Nr 7, poz. 209.

że zgodnie z ustawą o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych minimalny okres *vacatio legis* wynosi 14 dni, zaś jego skrócenie czy też nadanie wstecznej mocy obowiązywania może mieć miejsce jedynie w szczególnych okolicznościach, a dodatkowo, gdy zasady demokratycznego państwa prawa nie stoją temu na przeszkodzie.

Zdaniem organu nadzoru wskazane standardy znajdują w szczególności zastosowanie do aktów prawa miejscowego, które nakładają na adresatów norm jakiegokolwiek ciężary finansowe (w tym przypadku opłaty). Należy podkreślić, że *vacatio legis* nie leży w swobodzie działania organu prawodawczego, albowiem musi zaistnieć „uzasadniony przypadek”. Oznacza to, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może podjąć arbitralnej decyzji o ustaleniu *vacatio legis* krótszego niż nakazuje ustawa. Może to uczynić jedynie, gdy przemawiają za tym szczególne okoliczności uzasadniające skrócenie terminu pomiędzy ogłoszeniem aktu, a jego wejściem w życie.

W omawianym stanie faktycznym – zdaniem organu nadzoru – nie zachodzi jednak wyjątek pozwalający na skrócenie *vacatio legis* uchwały w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie dziecka w żłobku. Zauważyć bowiem należy, że w §1 ust. 1 uchwały Nr V/34/2024 Rada Miejska w Choszczynie ustaliła: *miesięczną opłatę stałą za pobyt dziecka w żłobku w wysokości 1 500,00 zł w wymiarze do 10 godzin dziennie, zaś w §3 – opłatę za wydłużony pobyt dziecka w żłobku ponad 10 godzinny wymiar dzienny w wysokości 20,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę opieki.*

Aktem tym Rada dokonała więc zmiany (podwyższenia) dotychczasowej opłaty za pobyt dziecka w żłobku, która – na mocy uchwały Nr XL/326/2022 z dnia 11 sierpnia 2022 r.⁵ – wynosiła 24,29% *minimalnego wynagrodzenia miesięcznego za pracę obowiązującego w dniu 31 grudnia poprzedniego roku, określonego w odrębnych przepisach* (§1 tego aktu) oraz wprowadziła dodatkową opłatę za wydłużony pobyt dziecka w żłobku ponad 10 godzin.

Dokonując zatem podwyższenia dotychczasowej stawki opłaty za te same usługi, przewidując również dodatkową opłatę, Rada Miejska w Choszczynie przyjęła rozwiązania niekorzystne dla adresatów norm zawartych w uchwalonym akcie, powodując niewątpliwie pogorszenie ich sytuacji. Oznacza to tym samym, że treść wprowadzonych przez organ stanowiący norm powinna być ich adresatom znana z odpowiednim wyprzedzeniem, które z woli prawodawcy co do zasady wynosi 14 dni.

W świetle przedstawionej argumentacji, z uwagi na istotne naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności §6 uchwały Nr V/34/2024 Rady Miejskiej w Choszczynie z dnia 17 września 2024 r. *w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Nr 1 oraz Żłobku Nr 2 w Choszczynie, wysokości dodatkowej opłaty za wydłużony wymiar opieki oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie w zakresie wyrazów „i wchodzi w życie z dniem 1 października 2024 r.”.*

Wskutek wyeliminowania z obrotu prawnego ww. postanowienia we wskazanym zakresie, uchwała Nr V/34/2024 wejdzie w życie w terminie określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, tj. po

⁵ Uchwała Nr XL/326/2022 Rady Miejskiej W Choszczynie z dnia 11 sierpnia 2022 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Nr 1 oraz Żłobku Nr 2 w Choszczynie (Dz. Urz. Woj. Zach. poz. 3536).

upływie 14 dni od jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego⁶.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Bartosz Brożyński

.....

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Choszcznie,
- 2) aa.

⁶ Por. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Sz 402/19.